

Dierk Booss og Robert Caspar Fischer
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — forfremmelse — ansættelse i lønklasse A2 — meddelelse om ledig stilling — stillinger forbeholdt statsborgere fra visse medlemsstater«

Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 3. marts 1993 149

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — ledig stilling — besættelse ved forfremmelse — sammenligning af ansøgeres fortjenester — nyt krav i forhold til stillingsopslaget — ulovligt*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 29, stk. 1, litra a), og art. 45, stk. 1*)
2. *Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — identitet mellem genstand og årsag — anbringender og argumenter ikke indeholdt i klagen, men snævert forbundet hermed — antagelse til realitetsbehandling*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91*)
3. *Tjenestemænd — ansættelse — kriterier — geografisk ligevægt — stillinger i lønklasse A1 og A2 — besættelse under hensyntagen til ansøgernes nationalitet — ikke lovligt uden påviselig tjenstlig interesse*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 27, stk. 1 og 3, og art. 29*)

1. I forbindelse med en procedure til besættelse, ved forfremmelse, af en ledig stilling efter vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a), er en ansættelsesmyndighed forpligtet til at foretage en sammenligning af ansøgeres fortjenester som omhandlet i vedtæg-

tens artikel 45, stk. 1, inden for de retlige rammer, som ansættelsesmyndigheden selv har fastlagt i sin meddelelse om ledig stilling. Denne pligt er ikke opfyldt, såfremt ansættelsesmyndigheden først efter offentliggørelsen af meddelelsen om den

ledige stilling ønsker særlige betingelser opfyldt med henblik på besættelse af den opslåede ledige stilling, når den ser, hvilke ansøgere der har meldt sig, og hvis den fortolker ordlyden af meddelelsen om den ledige stilling i den retning, som den anser for bedst egnet til at opfylde tjenestens krav. Enhver anden løsning ville berøve meddelelsen om den ledige stilling den væsentlige rolle, som den skal spille i ansættelsesproceduren, dvs. at gøre de berørte parter så nøjagtigt som muligt bekendt med beskaffenheden af de betingelser, der kræves for besættelse af den pågældende stilling.

Da der ikke i vedtægten findes særlige regler om forfremmelse til lønklasse A2, må disse grundsætninger finde anvendelse under en procedure til besættelse af en stilling i nævnte lønklasse. Følgelig kan ansættelsesmyndigheden ikke forlange, at ansøgerne til en sådan stilling opfylder et særligt kvalifikationskrav, som ikke udtrykkeligt findes i meddelelsen om ledig stilling, eller som ikke nødvendigvis følger af stillingsbeskrivelsen og beskrivelsen af opgaverne i stillingsopslaget.

2. Efter reglen om overensstemmelse mellem klage og påstand under en sag er det en betingelse for, at påstanden kan realitetsbehandles, at et anbringende, der rejses for Fællesskabets retsinstanser, forinden er blevet påberåbt i klagen, eftersom ansættelsesmyndigheden skal sættes i stand til tilstrækkeligt nøjagtigt allerede

under den administrative sagsbehandling at tage stilling til de kritikpunkter, som den berørte part retter mod den anfægtede beslutning. Selv om de påstande, som nedlægges for Fællesskabets retsinstanser, kun kan vedrøre indsigelser, der hviler på samme grundlag som de i klagen anførte, kan de dog uddybes ved anbringender og argumenter, som ikke nødvendigvis figurerer i klagen, men som står i nøje forbindelse med den. Når der i en klage rettes kritik mod en udnævnelsesafgørelse med henvisning til, at der foreligger procedureforordning karakteriseret ved en påstået forhåndsudvælgelse fra administrationens side af den udnævnte ansøger, kan dette kritikpunkt gyldigt uddybes i stævningen ved, at sagsøgeren for første gang fremlægger klagepunktet om krænkelse af vedtægtens artikel 27, stk. 3, hvorefter ingen stilling kan forbeholdes statsborgere fra en bestemt medlemsstat.

3. Reglen i vedtægtens artikel 27, stk. 3, hvorefter ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat, skal overholdes i forbindelse med alle ansættelsesprocedurer efter vedtægtens artikel 29, herunder når der skrides til ansættelse af tjenestemænd i lønklasse A1 og A2 efter proceduren i artikel 29, stk. 2.

Selv om ansøgere ifølge vedtægtens artikel 27, stk. 1, skal udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Fællesskabernes medlemsstater, tillader bestemmelsen dog ikke, at administrationen kan forbeholde en ansøger med en bestemt nationalitet en stilling, uden at dette er begrundet i tjenestens interesser.